

Milana Prokopjeva

Trakų gimnazijos Senujų Trakų

Andžejaus Stelmachovskio progimnazijos skyriaus 9 kl.

Mokytoja Daiva Daukševičienė

Mano mama stipriausias žmogus, kurį pažįstu. Nors gyvenimas jai siuntė daug ir įvairių išbandymų, tačiau ji visada išliko rūpestinga, mylinti, kantri ir nepaprastai atkakli.

Mano tėvai išsituokė, kai man buvo dveji metukai, todėl mama mane ir vyresnę seserį augino viena. Tuo metu buvo labai sunku, nes reikėjo vienai rūpintis namais, darbu, mūsų auklėjimu ir ateitimi. Kartais mamai padėdavo jos mama, mano močiutė, kuri prižiūrėdavo mus, kai mama dirbdavo ar jai reikėdavo išvykti darbo reikalais į komandiruotes. Nepaisydama nuovargio ir įvairių problemų, mama visada stengėsi, kad namuose nieko netruktų – šilumos, supratimo, meilės bei nuoširdžių pokalbių vakarais prieš miegą.

Dar augdama mama išmoko niekada nepasiduoti, todėl net sunkiausiomis gyvenimo akimirkomis ji rasdavo jėgų šypsotis ir palaikyti mus. Ji dažnai atsisakydavo savo norų, kad mes turėtume viską, ko reikia mokslams ar laisvalaikiui. Nors kartais matydavau ją pavargusią ir liūdną, mama niekada neleido mums su seserimi jaustis nemylimoms arba nereikalingoms. Ji mane išmokė gerbti žmones, būti atsakinga ir vertinti šeimą. Jos pastangų dėka užaugau stipri, savarankiška ir dėkinga kiekvienai gyvenimo pamokai. Aš šiandien esu puikiai pasirengusi bet kokiems ateities iššūkiams.

Labai didžiuojuosi savo mama, nes ji parodė, kad stiprus žmogus gali įveikti visus sunkumus, neprarasdamas meilės, gerumo, vilties ir tikėjimo šeima. Gyvenimas mums buvo atsiuntęs vieną, turbūt patį didžiausią ir baisiausią išbandymą – mamos ligą. Kai išgirdome žodį „vėžys“, atrodė, kad žemė slysta iš po kojų. Tačiau net ir dabar, stovėdama prieš šį nematomą priešą, aš matau tą pačią stiprią moterį, kuri mane užaugino. Tik dabar atėjo mano eilė būti jos stiprybe.

Šiomis sunkiomis dienomis, kai aplinkui tiek baimės, nežinios ir nerimo, aš supratau vieną didelę tiesą. Kad ir koks audringas būtų pasaulis, kad ir kokius mūsų tektų kovoti ligoninių palatose, taika prasideda mamos glėbyje. Kai aš apkabindavau mamą – ar kai ji, nepaisydama silpnumo, apkabindavo mane – laikas sustodavo. Tame glėbyje dingdavo ligos baimė, ten likdavo tik tyras, nenugalimas saugumas, viltis ir tikėjimas. Kiekvieną dieną žvelgdama į mamą, mokausi drąsos, atkaklumo ir gebėjimo džiaugtis mažais dalykais. Jos pavyzdys įkvepia mane neprarasti vilties, tikėti rytojumi ir branginti kiekvieną akimirką su artimaisiais, nes būtent šeimos meilė suteikia jėgų įveikti viską.

Mamos glėbys mane saugojo vaikystėje, o dabar jis gydo mano sielą. Aš labai didžiuojuosi savo mama. Ji mane išmokė gyventi, o dabar moko, kad meilė ir gerumas yra stipresni už bet kokią ligą. Mes kartu nuėjome be galo sudėtingą kelią, nes ta taika ir stiprybė, kurią mama pasėjo mano širdyje, niekada neišblės.

Gabrielia Vansovič

Trakų gimnazijos Senujų Trakų

Andžejaus Stelmachovskio progimnazijos skyriaus 9 kl.

Mokytoja Daiva Daukševičienė

Žmogus, su kuriuo esu pažįstama labiausiai, yra mano mama. Dar tada, kai buvau negimusi, jau buvau kartu su ja – ji mane nešiojo, saugojo ir mylėjo nuo pat pirmosios akimirkos. Geriausiai pažįstami ir mylimi draugai visada yra mūsų tėvai, nes jie mato mus nuo pat pradžių ir pažįsta taip, kaip niekas kitas. Labai myliu savo tėvus, nes jie man suteikė viską, ką galėjo – saugumą, namus, šilumą ir begalinę meilę. Mama yra tas žmogus, kurio glėbyje prasideda mano taika, nes ten visada jaučiuosi saugi ir mylima.

Su mama visada yra ramu. Ji moka nuraminti net tada, kai viduje kyla nerimas ar baimė. Gyvename neramiu laikotarpiu, kai pasaulyje vyksta karai ir žmonės išgyvena sunkumus. Aš suprantu, kad tikrasis saugumas prasideda ne išorėje, o šeimoje. Mamos glėbys yra vieta, kurioje galiu justti taiką, net jei aplink pasaulis atrodo chaotiškas. Mano mama – stipri moteris, kuri liks su manimi visą gyvenimą, net ir man užaugus. Ji yra mano ramstis, mano šviesa ir mano užuovėja.

Mama visada mane palaiko. Kai lankiau šokius, ji džiaugėsi matydama mane scenoje ir visada sakydavo, kad man puikiai sekasi. Vėliau lankiau meno mokyklą – buvo labai sunku, kartais norėjau viską mesti ir pamiršti, bet mama mane įkalbėjo to nedaryti. Ji sakė, kad sugebėsiu, kad turiu jėgų ir talentą, ir kad visada būsiu verta daugiau, nei pati galvoju. Jos palaikymas padėjo man pabaigti meno mokyklą ir gauti pažymėjimą. Esu nepaprastai dėkinga mamai už visus apkabimus, kurie man suteikdavo ramybę ir taiką, kai jos reikėdavo labiausiai.

Šeima – tai neįkainojamas turtas, kurį turime saugoti labiausiai. Pats geriausias jausmas yra susiburti su artimaisiais, kalbėtis apie viską, švęsti šventes ir juoktis. Su savo šeima jaučiuosi jaukiai ir saugiai. Labai vertinu tai, kad mano tėvai suteikė man saugumo jausmą, pastatė namą ir kasdien stengiasi dėl manęs ir mažojo broliuko. Jie visada randa nors truputėlį laiko išklaudyti, net jei diena buvo beprotiškai sunki. O tokių dienų mamos gyvenime būna gana daug, tačiau ji vis tiek randa jėgų šypsotis ir apkabinti. Tas apkabinimas – tai mano taikos pradžia.

Žinoma, šeimoje neapsieinama be ginčų. Kartais jų padaugėja, kartais sumažėja, bet mes visada stengiamės, kad nesusipratimų būtų kuo mažiau. Mama visada moko, kad taika prasideda nuo supratimo, atjautos ir noro išgirsti kitą. Ir aš matau, kad būtent ji savo pavyzdžiu rodo, kaip kurti ramybę šeimoje.

Tvirtai žinau, kad apie meilę šeimai nenustosiu kalbėti ir rašyti. Visa širdimi myliu savo tėvelius ir brolių – tai patys artimiausi ir svarbiausi žmonės mano gyvenime. Taika prasideda mamos glėbyje, o iš ten ji sklinda į visą mūsų šeimą ir mano pasaulį.

Paulina Rimkaitė

Trakų gimnazijos Senujų Trakų
Andžejaus Stelmachovskio progimnazijos skyriaus 9 kl.
Mokytoja Daiva Daukševičienė

Kiekvienam žmogui yra labai svarbi šeima. Kai kurie žmonės neturi didelės šeimos, todėl dar labiau vertina artimųjų meilę ir rūpestį. Aš labai džiaugiuosi turėdama mamą, kuri mane myli, supranta ir visada palaiko. Jos glėbyje visada jaučiuosi saugi, ir būtent ten prasideda mano vidinė taika.

Mano mama yra geras ir nuoširdus žmogus. Ji labai skaniai gamina valgyti ir mane moko gaminti. Kartu mes kepame įvairius pyragus ir sausainius. Kai priartėja didžiosios metų šventės – Kalėdos ir Velykos – tada visus valgius gaminame kartu. Man labai patinka leisti laiką virtuvėje su mama, nes tada daug kalbamės ir juokiamės. Kai mama mane apkabina, atrodo, kad visos dienos rūpesčiai išnyksta – taika prasideda būtent jos glėbyje.

Mano mama nepaprastai mėgsta skaityti knygas. Ilkais rudens ir žiemos vakarais ji skaito įvairias istorijas ir mane taip pat skatina skaityti. Stebėdama savo mamą ir aš noriai skaitau knygas lietuvių ir lenkų kalbomis. Pavasarį kartu su mama važinėjame dviračiais ir vaikštinėjame miško takeliais. Mes gyvename prie miško, todėl labai mėgstame gamtinę aplinką. Mano mama dirba mokytoja - ji moko mokinius matematikos ir informacinių technologijų. Jos darbas sunkus, bet labai prasmingas. Mama yra kantri ir gera, visada stengiasi padėti kitiems. Ji mane išmokė, kad tik ramybė ir gerumas kuria taiką, o pirmiausia ji gimsta šeimoje.

Šiais metais pirmą kartą pradėjau sodinti agurkus, svogūnus, morkas, burokėlius ir kitas daržoves. Mano mama labai myli gėles ir rūpinasi jomis. Ši veikla jai padeda pailsėti po sunkaus darbo. Kai išaušta mamos gimtadienio rytas, dovanuju jai savo rankomis pagamintas dovanas. Ji labai džiaugiasi tokiomis mažomis smulkmenomis ir jas nepaprastai brangina. Vasarą visa šeima važiuojame prie Baltijos jūros. Ten maudomės, vaikstome pajūriu ir džiaugiamės kartu praleistu laiku. Kai mama būna liūdna ir pavargusi, jos glėbys vis tiek išlieka ta vieta, kurioje jaučiu šilumą ir ramybę. Aš stengiuosi ją pradžiuginti, apkabinu ir nuolat stengiuosi padėti namuose.

Nepaprastai myliu savo mamą ir džiaugiuosi, kad ją turiu. Mano gyvenime taika prasideda nuo mamos – nuo jos švelnaus žodžio, šypsenos ir glėbio, kuris visada suteikia saugumą. Žvelgdama į mamą kasdien suprantu, kad tikroji stiprybė slypi ne fizinėje jėgoje, o gebėjime nepalūžti, kai atrodo, jog viskas griūva. Ji mane išmokė, kad net ir sunkiausiomis akimirkomis reikia išlikti žmogumi, neprarasti tikėjimo ir širdies gerumo. Mamos pavyzdys man yra didžiausia gyvenimo pamoka, kuri padeda drąsiai žengti pirmyn. Žinau, kad jos meilė ir išmintis visada bus mano kelrodis, rodantis teisingą kryptį ir suteikiantis jėgų nepasiduoti net tada, kai būna labai sunku.

Viktorija Zajančkovskaja

Trakų gimnazijos Senųjų Trakų

Andžejaus Stelmachovskio progimnazijos skyriaus 9 kl.

Mokytoja Daiva Daukševičienė

Mama man yra labai svarbus žmogus. Ji rūpinasi manimi, padeda sunkiais momentais ir visada stengiasi suteikti meilės bei šilumos namuose. Kai mama mane apkabina, pajuntu tokią ramybę, lyg viskas pasaulyje trumpam sustotų – taika prasideda būtent jos glėbyje. Ji yra mano saugi vieta, kur galiu būti savimi ir kur visada rasiu supratimą.

Šeima žmogui suteikia saugumo ir begalinės laimės jausmą. Su artimaisiais mes praleidžiame daug svarbių akimirkų, kartu švenčiame šventes, keliaujame ir padedame vieni kitiems, kai iškyla didesnių ar mažesnių sunkumų. Man labai patinka vakarai, leidžiami su šeima, kai mes juokiamės, žaidžiame ir tiesiog būname visi kartu. Tokiais vakarais suprantu, kad tikra taika gimsta ne iš tylos, o iš švelnaus mamos žvilgsnio ir jos šilto prisilietimo. Tokiomis akimirkomis suvokiu, kaip svarbu turėti žmones, kurie mane myli ir priima tokią, kokia esu. Šeimoje žmogus jaučiasi reikalingas, suprastas ir niekada nelieta vienas.

Meilė yra stiprus jausmas, kuris sujungia žmones ir padeda išlaikyti gerus santykius. Ji pasireiškia ne tik žodžiais, bet ir rūpesčiu, pagarba, dėmesiu. Mano mama kiekvieną dieną rodo meilę savo darbais, nes labai stengiasi dėl mūsų šeimos gerovės. Jos kantrybė ir švelnumas kuria namuose tokią atmosferą, kurioje lengva kvėpuoti, lengva būti savimi – tai tikra taika, prasidedanti mamos širdyje. Manau, kad tikra meilė yra nuoširdi, kantri ir pasiaukojanti.

Kai šeimoje vyrauja meilė, atsiranda ir ramybė, supratimas bei šiluma, todėl žmonės jaučiasi laimingi ir saugūs būdami kartu. Manau, kad šeimos ryšys tampa stipriausias tada, kai žmonės vieni kitais pasitiki ir vieni kitus palaiko. Kiekvienas šeimos narys prisideda prie bendros namų atmosferos kūrimo, tačiau mama yra tas žmogus, kuris dažniausiai suvienija visus ir primena, kas gyvenime svarbiausia. Ji moko mus būti geresnius, atlaidesnius ir dėkingus už tai, ką turime. Net ir paprastos kasdienės akimirkos, praleistos kartu prie vakarienės stalo ar kalbantis apie dienos įvykius, tampa ypatingos. Būtent tokios akimirkos kuria gražiausius prisiminimus, kurie išlieka širdyje visą gyvenimą ir suteikia stiprybės ateityje.

Mama man yra pats brangiausias žmogus, kuris kasdien dovanoja meilę, rūpestį ir saugumą. Jos glėbyje visada randu ramybę, supratimą ir stiprybę. Esu dėkinga už visas jos pastangas bei pamokas, kurios mane moko būti geru ir atsakingu žmogumi. Todėl tikiu, kad didžiausia gyvenimo vertybė yra šeima, o tikra taika prasideda mamos glėbyje.

Todėl reikia branginti savo šeimą ir joje vyraujančią meilę. Visa tai gyvenime yra brangiausia, nes suteikia žmogui laimę, šilumą ir stiprybę. O man didžiausia dovana yra žinoti, kad kai pasaulis tampa triukšmingas, taika visada laukia mamos glėbyje.